

De Maasberg in Elsloo. De zwaarste kasseistrook (drie sterren!) in Limburg.
© ANNEMIEK MOMMERS

Stuiteren en stoempen op de Maasberg

De fanatieke wieleramateur wil graag doen wat 'de groten' doen: bergen bedwingen, stoempen op de kasseien. Maar waar vind je die? Een 'reisgids' langs de Nederlandse 'bergen' was er al. Nu is er ook een voor de Nederlandse - dus ook Limburgse - kasseien.

DOOR GUUS URLINGS

De Maasberg in Elsloo. Vanaf het gelijknamige kasteel gaat het eerst over driehonderd meter kasseien serieus omhoog, met een venijnig knikje, aan acht procent. Na dat steile stuk splitst de weg

zich in twee uitlopers, eveneens met kasseien: links een licht oplopend stuk van een paar honderd meter door de Raadhuisstraat, rechts via de smalle Kaakstraat langs het Kasteelpark. Wielerliefhebbers met historisch besef kiezen vanzelfsprekend voor de afslag naar links, langs het winkelpand van Sjefke Janssen Bikes. De fietsenzaak die werd opgericht door wijlen Sjefke Janssen (1919-2014), geboren en getogen in Elsloo, tweevoudig Nederlands kampioen wielrennen op de weg (in 1947 en 1949). Hij moet de tijd nog mee hebben gemaakt dat de Maasberg semi-verhard was, bedekt met niet veel meer dan een laag aangestampt grind. Het is dat het gemeentebestuur het in 1975 een aardig idee vond om het straatje in de historische kern van het dorp met natuursteen te beleggen. Anders was de Maasberg nu gewoon een steil straatje geweest als zoveel andere in Limburg. En dan had hij niet gefigureerd in het recent verschenen boek *Koersen over Kasseien en Kiezelstenen in Nederland*, samengesteld door Martijn Sargentini. Een 'reisgids' voor de fanatiekere wielertoerist, die ook wel eens wil ervaren hoe het is, dat stuiteren over de kasseien. Er wordt al meer dan een eeuw over kasseien gekoerst. De bolle stenen lagen vroeger overal, tot ze in steeds rapper tempo hun plaats af moesten staan aan straatklinkers en betonplaten, of weg werden gemoffeld onder lagen teer en asfalt. Op een beperkt aantal plaatsen hebben ze de tand des tijds doorstaan. En juist dáár bleven de coureurs hun rondjes draaien.

Je hoeft alleen maar het stuur recht te houden en door te rammen ... Oud-wielrenner Maarten Tjallingi over kasseistroken

---

Spektakel

Want waar kasseien opduiken, daar

volgt spektakel. Daar staan de helden van het wielerpeloton op. Wedstrijden als de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix danken hun internationale reputatie aan 'de stenen'. Geen wonder dus dat ook fervente wieleramateurs, altijd tuk op het navolgen van hun grote voorbeelden, graag een stukje stoempen en stouteren, zich even 'de held' willen voelen.

Koersen over Kasseien en Kiezelstenen in Nederland helpt daar een handje bij. Er zijn niet zo gek veel kasseistroken in Nederland, maar de mooiste zijn in het boek verzameld, allemaal voorzien van een kaartje, een korte beschrijving en een beoordeling: één ster is licht, vier sterren is zwaar. 'Besef daarbij dat een strook die in de *ranking* van Parijs-Roubaix drie sterren krijgt, sowieso al zwaarder zal zijn dan vrijwel alle beproevingen in dit boek' waarschuwt de samensteller bij voorbaat. Met andere woorden: het valt allemaal wel mee in Nederland. Of - voor de echte stoempers - het valt wat tegen.

Drie sterren

De Maasberg in Elsloo krijgt drie sterren. 'Een Kimmel- of Koppenberg is dit hellinkje niet, maar wie nietsvermoedend beneden de bocht in gaat en niet op tijd terug heeft geschakeld, is de klos...', luidt het oordeel van de samensteller.

Er staan zegge en schrijve drie Limburgse kasseistroken in het boek. Niet dat er verder geen te vinden zijn. Integendeel. Bezoekers van de binnenstad van Maastricht of van het witte stadje Thorn - om maar een paar dwarsstraten te noemen - weten wel beter. Maar de samensteller heeft één strikte voorwaarde gehanteerd: de betreffende kasseistrook moet een duidelijke rol spelen (of gespeeld hebben) in een wielervedstrijd. Dus is Limburg behalve door de Maasberg in Elsloo ook vertegenwoordigd door de Diepstraat in Eijsden, bekend van de Volta Limburg Classic (de vroegere Hel van het Mergelland). Geen echte klim - een paar honderd meter tegen een schamele drie procent - maar lastig genoeg in een eindsprint...

De derde Limburgse vertegenwoordiger in de kasseienreisgids is een recente aanwinst, een buitenbeentje ook: de zeer korte, steile kasseienklim in het ‘Tom Dumoulin Bike Park’ in de schaduw van het Fortunastadion in Sittard. Vierhonderd meter stevig bergop. Bij de aanleg werd aan de Portugese stratenmakers - tot hun niet geringe verbazing, volgens Sargentini - gevraagd om de stenen vooral niet te netjes neer te leggen...

Zeeuws-Vlaanderen

Wie een parcours zoekt waarbij hij/zij letterlijk van de ene kas-seistrook naar de andere kan springen, moet dus niet echt in Limburg zijn. Brabant en vooral Zeeuws-Vlaanderen - logisch, want een ‘uitloper’ van het kasseien-imperium Vlaanderen - zijn dan een betere optie. In Zeeuws-Vlaanderen is ook de zwaarste kas-seistrook (vier sterren!) van ons land te vinden: de combinatie Timmermansweg/Smokkelweg, bij de buurtschap Pyramide tussen Biervliet en het Vlaamse grensdorp Mollekot. Ruim twee kilometer hotsen en knotsen door niemandsland.

Achteraan

‘Toen de zwaarste wielershindernissen per land werden verdeeld, stond Nederland ergens achteraan in de rij’, zegt de samensteller van het boek. Maar toch... Wie de moeite neemt om *Koersen over Kasseien en Kiezelstenen in Nederland* door te spitten, kan diverse parcoursen uitstippelen die het uithoudingsvermogen van de gemiddelde wielertoerist aardig op de proef stellen. Voor wie wil weten wat daarvan de charme is...

Oud-wielrenner Maarten Tjallingi, in 2011 derde in Parijs-Roubaix, omschrijft het in het boek zo: „Je hoeft alleen maar het stuur recht te houden en door te rammen. Als ik goed ben, dan voelt dat alsof ik in *plané* kom, zoals ze dat in het windsurfen noemen. Dan ga je zó hard dat de romp de golven niet raakt. Scherend over het water.”

Probeer dat maar eens uit op de Maasberg in Elsloo...

